

ČASOPIS CIRKEVNÉHO GYMNAZIA SV. MIKULÁŠA V STAREJ LUBOVNÍ

NOISE

XV. ROČNÍK - 1. ČÍSLO (2021 - 2022)

- 04 KAPSULOVÝ ŠATNÍK
AKO LETNÁ CHALLENGE
- 07 OŽIJÚ ZNOVA
CIRKEVNÉ POCHUTINY?
- 10 AKO VIDIA OSOBNOSTI
PROFESOROV ŠTUDENTI?

- 14 ŽIVOT V AMERIKE
- 40 AKO VYZERALI ZÁSNUBY
PÁNA PROFESORA TIMOČKA
- 46 KOĽKO MAL PÁN RIADITEĽ
FRAJERIEK?

NOISE

Po neuveriteľne náročnom roku sme sa dočkali nového vydania nášho školského časopisu. A to hned' s malými updatemi. Ako novovzniknutá redakcia sme sa dohodli, že na chvíľu prestaneme počítať zmysly a začneme robiť NOISE. Poriadny noise! Sme malá škola, ale dáme svetu vedieť o sebe a o tom, čo máme na škole nové (news). Budeme nahlás hovorí svoje názory (opinions). Chceme inšpirovať (ideas), pobavíť aj prekvapíť (surprise), a keďže sme stredoškoláci, chceme sa učiť nové veci (education).

Školský rok sa nám končí, a preto vám prinášame nejaké čítaníčko na dlhé letné večery. Dozviete sa nejaké pikošky zo života pána riaditeľa, ale aj pána profesora Timočka. Okrem tradičnej rubriky s básňami našich študentov vás umelecky obohatí aj poviedka a kopec ďalších skvelých článkov. (Nielen) prvákom vrelo odporúčam článok o cirkevných pochutinách a naozaj dúfam, že sa medzi nimi nájdú nejakí odvážlivci, ktorí tento instagramový účet oživia. Ale dosť bolo sladkých rečí...

Hlavne si cez prázdniny oddýchnite. Enjoy

ŠÉFREDAKTOR

Mária Barnovská

GRAFIKA

Gerard Strič

REDAKTORI

Lívia Budzáková

Lenka Nemergutová

Laura Schurdáková

Lenka Selepová

TLAČ

Ján Pavlovský

(www.tlaciarenpavlovsky.sk)

Copyright © 2022

Obsah

FIONA IS LIVING GREEN	04
NÁVRAT CIRKEVNÝCH POCHUTÍN?	07
TYPY OSOBNOSTÍ UČITEĽOV - AKO ICH VIDÍME MY?	10
NA VÝMENE V AMERIKE	14
SOČKÁRI NIE SÚ SOCKY	16
GOD SAVE THE QUEEN!	24
PROJEKT ERASMUS+ NA NAŠOM GYMNÁZIU	26
AKO BOJUJÚ ŠTUDENTI SO STRESOM	30
ČO ZAUJÍMA MĽADÝCH	32
MÚZIČKA	34
ŽIVOT PLNÝ PREKVAPENÍ	36
"MÁM RÁD TÝCH, KTORÍ ROBIA VECI NAVÝŠE"	40
TIPY AKO SA PSYCHICKY NEZRÚTIŤ	44
CELEBRITY QUIZ	46
HLÁŠKY	48
EXPERIENCE THE COLD	51

Fiona is living green

1. DEJSTVO

1. SCÉNA

Fiona a kamoška sedia na gauči. Kamoška otvorí časopis Noise. Listuje.

K: (prevráti oči) Jemine, d'alší nudný článok o ekoaktivistkách nakupujúcich iba v sekáčoch...

F: A čo ti na nich vadí? Tí ľudia sa aspoň snažia o zmenu.

K: Girl, ale čo je zlé na tom, že si kúpim normálne čisté neprepotенé tričko z fast fashion?

F: Nejde tu iba o sekáče, kúpou toho trička podporuješ systém, v ktorom sú využívaní ľudia... Napríklad taký priemerný plat aj s nadčasmi šišky v Bangladéši je okolo 100 až 120 eur na mesiac.

K: Sú to krajiny tretieho sveta, celkovo nízka životná úroveň. Jasné, že nebudú zarábať to, čo by zarábali u nás. Všetko je tam lacnejšie...

F: Iba do istej miery. Čítala som si o tom trochu viac a po odrátaní nájmu im zostane na jedlo, oblečenie a život približne 12 dolárov. A zober si to tak, že ak je priemerný plat taký nízky, tak minimálne platy musia byť hrozné.

K: Chápem, ale vráťme sa k tým sekáčom... ved' v podstate sú tvorené len zo zvyškov fast fashion... ak by sa nevyrábalo toľko odevov, neboli by ani second handy.

F: Pravda. Ale sekáč je miesto prebytočných vecí, ktoré zachrániš pred vyhodením... no nie je to jediné riešenie.

K: A aké sú potom iné riešenia?

F: Existuje veľa menších firiem, ktoré si uvedomujú, aká je situácia v móde zlá a snažia sa to zmeniť. Platia normálne platy pestovateľom bavlny, lúďom, ktorí látky vyrábajú a farbia, šičkám... logicky, ich produkty sú potom o niečo drahšie... ale je o spravodlivá cena... nikto nie je okrádaný...

K: Podľa ceny vieš zistíť, či boli šičky dostatočne zaplatené za svoju prácu?

F: Vlastne nie... zistíš to podľa certifikátov, ktoré jednotlivé značky získali... Najznámejšie sú certifikáty GOTS, WRAP, FAIR WEAR a tak... Vieš si to všetko veľmi rýchlo vygoogliť...

No najudržateľnejší šatník máš doma práve teraz, určite nie je riešením vyhodiť všetky fast fashion kúsky, ktoré máš a vykúpiť slow fashion obchody... stačí, ak vynosiš všetko, čo v skrini už máš... a d'alšie oblečenie by si si kúpila iba keby si ho naozaj potrebovala.

K: Čiže jediné, čo nás môže zachrániť, je už iba minimalizmus... poznám týuku, ktorá má kapsulový šatník. Podstatou je 40 esenciálnych kúskov. Chápeš? Ona má v skrini 40 vecí a dokáže s tým normálne fungovať.... je to ŠALENÉ.

F: Všetci sme kus šalení.

**40 základných kúskov
kapsulového šatníka**

PALETA ZÁKLADNÝCH FARIEB

ČIERNA

BIELA

NÁMORNÍCKA MODRÁ

SIVÁ

BÉŽOVÁ

Topy

Jednofarebné tričko (krátky rukáv)
 Jednofarebné tričko (dlhý rukáv)
 Pásikavé tričko
 Slávnostný top
 Biela košeľa
 Mikina
 Tielko
 Rolák
 Pulóver
 Kardigan

Topánky

Biele tenisky
 Letné sandálne
 Jesenné topánky
 Zimné topánky
 Čierne lodičky
 Mokasíny
 Šlapky

Doplňky

Kabelka do práce
 Listová kabelka
 Ruksak
 Šál
 Šatka
 Čiapka
 Rukavice

Vrchná vrstva

Koženková bunda
 Trenčekot
 Parka
 Kabát
 Čierne sako
 Zimná bunda
 Riflová bunda

Šaty

Na bežné nosenie
 Malé čierne
 Letné

Spodná časť

Elegantná sukňa
 Ležérna sukňa
 Čierne nohavice
 Letné nohavice
 Modré rifle
 Šortky

@cirkevne.pochutiny

Návrat Cirkevných pochutín?

Je 9. októbra 2019, skončila siedma hodina, hladní študenti sa zbiehajú do dlhého radu, na konci ktorého už čaká ich zaslúžená jedlá odmena. Nikto si však nevšíma toho jedného študenta, ktorý si do mobilu zaznamenáva dielo našich paní kuchárok a po obede ho v súkromí pridáva na nový Instagramový profil s názvom Cirkevné Pochutiny.

Po troch rokoch sa nám konečne podarilo odhaliť tajnú identitu jedného zo správcov **Cirkevných Pochutín – Reného Gricha**, ktorého už sice na školských chodbách nestretnete, ale spomienka na dielo, ktoré stvoril spolu so svojimi spolužiakmi, ešte stále nostalgicky lieta v areáli školy. „Vzniklo to úplnou náhodou, myslím, že niekto zo spolužiakov zachytil podobný profil nejakej školy z Košíc. Na začiatku sme ten profil spravovali asi štyria, piati. Potom sa to zúžilo na dvoch.“ Počet správcov sa zmenšil, no popularita a sledovatelia pribúdali každým dňom. „Ľudia sa chytili, čo sme veľmi nečakali. Chytili sa fotenia obedov, chytili sa ankiet, chytili sa nášho (hlavne môjho) suchého humoru, ktorý som sa snažil zachovať na intelektuálnej úrovni.“ Cirkevné Pochutiny spájali všetkých študentov, či už to boli milovníci mäsa alebo cestovín, ryže či zemiakov, čistej stolovej vody alebo 100%-nej šťavy. Všetci sa po vyučovaní stretli pri spoločnom stole, naobebovali sa a trpežlivo čakali na nový príspevok a hodnotenie od Pochutín. „Spojilo to veľký počet študentov, či už zo ZŠ alebo z gymnázia a taktiež sa nám ozvalo aj zopár učiteľov, čo bolo príjemným prekvapením. Týmto pozdravujeme pána profesora Palšu, nezabudneme na to, ako sme si s ním mnohokrát písali.“

Spolu s popularitou Instagramového profilu rásťla zvedavosť študentov – sledovateľov. Položme si ruku na srdce a úprimne zaspomínamejme, ako sme sa snažili prísť na to, kto ten účet založil. Áno, áno, až takýto ošial' sa medzi nami dial. Tí starší a so „známostami“ medzi ešte staršími sa k tomu možno dopátrali už vtedy, no pre novú krv školy to bolo po celý ten čas viac-menej záhadou (hoci kolovali nejaké klebety). Môže sa zdať bizarné, že sa študentom (takmer) nikdy na obede nepodarilo všimnúť si nejakého človeka, ktorý si fotí svoj tanier, čo je možno bežná vec v reštaurácii, no v školskej jedálni to je rozhodne nezvyčajné a t'ažko prehliadnutel'né, ale René to dokázal naozaj skvelo utajíť. „*Fotenie obedov bolo v podstate celý čas čo najtajnejšie. Väčšinou som sa postavil k stolu hned, ako som si doniesol obed a mohlo (malo) to pôsobiť dojmom, že ešte pred obedom niekomu odpisujem na správu.*“

Okrem estetických fotiek, zachytávajúcich kulinárské diela na tanieri a sem tam aj nejakých keksíkov, jogurtov či jabĺk vedľa taniera, si nadšenci Pochutín dokázali prečítať aj bodové hodnotenie autora. „*Spočiatku sme obedy aj numericky hodnotili, od čoho sa po kritike nemenovaných autorít upustilo. Nikdy sme to nerobili so zlým úmyslom niekoho zosmiešniť alebo podobne. Nie u všetkých sa to stretlo s pochopením, preto sme sa prispôsobili. Avšak po celý čas sme tento nápad brali tak, že chceme druhých pobaviť a nie urazíť.*“ Kde zlyhá plán A, nastáva čas na privítanie plánu B, v prípade Cirkevných Pochutín to bolo písanie jedálnych listkov (nápad praktický a užitočný, 10/10) vo všelijakých jazykoch (od polštiny až po staroslovienčinu – čiže to malo aj nejakú tú edukatívnu stránku ;)), keď sa na nás dovalila karanténa, do príbehov začali pridávať aj fotky obedov, ktoré im študenti zasielali do správ, no a taktiež vytvárali rôzne ankety. „*Ankety mali väčšinou humorný podtón, alebo boli mierené na aktuálne učivo, ktoré sme preberali – spravidla to bola literatúra.*“ A tak aj počas t'ažkých časov a chvíľ, kedy sme boli od seba odlúčení, sme boli opäť spojení práve takoto formou. Bohužiaľ, všetko (dobré či zlé) má svoj koniec. Po úspešnej maturite správcov Cirkevných Pochutín, po ich odchode z nášho gymnázia a po ich poslednom príspevku na slávny Instagramový profil začal padať prach.

„Zíde z očí, zíde z mysle“ platí v tomto prípade tak na 50%; sice už nové príspevky nevidíme, občas nám hlavami prebehnú spomienky. No možno by nejakí študenti predsa len radi prevzali štafetu a s Pochutinami pokračovali... „Neviem, či by sa toho chcel niekto chytiť, no nebránim sa tomu. Keby v tom chcel niekto pokračovať, tak by mohol...“ A či už sa niekto taký nájde alebo nie, Cirkevné Pochutiny budú mať v srdciach veteránov, ktorí ich zažili v istom období svojich životov, vždy špeciálne miestečko.

Odkaz pre terajších prvákov a druhákov: ak vás tento dojemný príbeh zaujal, neváhajte prísť za svojimi staršími súdruhmi a povypyňujte sa ich viac. Odkaz pre paní kuchárky: d'akujeme, že nám každý deň varíte skvelé pokrmy. Aj keď sme možno niekedy vyberaví viac a niekedy menej, vždy sme si vašu prácu vážili, vážime si ju a budeme si ju vážiť. Odkaz pre Reného a jeho kumpánov; profil bol fakt hit, d'akujeme, že ste nám takto spríjemnili naše dni na gymnáziu. No a na záver, odkaz pre všetkých návštěvníkov priestorov školskej jedálne: keď nabudúce uvidíte niekoho „odpisovať na správu“ v stojacej pozícii a podozrivo dlho, rýchlo si skontrolujte Instagram.

TOP 3 JEDLÁ, NA KTORÉ RENÉ BUDE VŽDY V DOBROM SPOMÍNAŤ

Typy osobnosti učiteľov - ako ich vidíme my?

Vďaka Hippokratovi v dnešnej dobe rozlišujeme 4 typy osobnosti: sangvinik, cholerik, flegmatik a melancholik. Preto sme prišli s nápadom opýtať sa študentov, aké osobnosti podľa nich naši profesori predstavujú.

CHOLERICI

Cholerici tvoria v našej populácii len niečo okolo 12%. Vyznačujú sa silnými, extrovertnými osobnosťami, ktoré často zastávajú vedúce funkcie. Toto pravidlo sa potvrdzuje aj na našej škole, keďže študenti označili pána riaditeľa a pani zástupkyňu Limánekovú ako cholerikov. Títo ľudia sa vyznačujú neoblomnosťou, pevnou vôľou a cielavedomosťou. Je samozrejmé, že majú aj svoje slabé stránky ako napríklad netrpezlivosť či výbušnosť, no je všeobecne známe, že každá skupina ľudí potrebuje cholerikov, ktorí túto skupinu budú viest'. K cholerikom študenti taktiež priradili pani profesorku Rúrovú a pani profesorku Compeľovú, obe sú vo svojom obore jediné a zároveň jedinečné.

MELANCHOLICI

Melancholici, často označovaní ako myslivci, tvoria v našej škole len malinké percento a v oboch prípadoch ide o ženy - je to pani profesorka Labantová a pani Rusináková. Sú to ľudia, ktorí premýšľajú do hĺbky, hľadajú komplexné riešenia, sú dobre zorganizovaní a veľmi realistickí. Ich kreativita sa odraža aj na hodinách a predmetoch, ktoré vyučujú. K svojim povinnostiam pristupujú zodpovedne a očakávajú to aj od svojich študentov. Ich slabá stránka je prílišný perfekcionizmus a sebakritika. Osobnosť melancholika sa často označuje za osobnosť vhodnú pre učiteľstvo, preto sme radi, že tu naše pani profesorky máme :)

SANGVINICI

Sangvinici majú medzi nášimi profesormi skutočne veľké zastúpenie. Sú to optimistickí ľudia, s ktorými je každá hodina či predmet zážitkom a mälokedy nudou. Dobrá energia okolo nich doslova pulzuje. Taktiež sú to extroverti a dobrí rečníci. Nájdeme medzi nimi jazykárov, ako pani profesorky Akuratnú, Biganičovú, Fabianovú, Guregu a Solotrukovú, s ktorými je učenie vždy zaujímavé. Najznámejších sangvinikov z radov našich profesorov pozná každý. Sú to pán profesor Gnebus a pani profesorka Kočišová. Ich smiech sa často ozýva chodbami našej školy. Vraví sa, že s pánom profesorom Živčákom nikdy nie je nuda, a myslím, že mi dajú za pravdu aj jeho kolegovia. Do nášho učiteľského tímu pribudli aj nové tváre pána kaplána Janečka a pani Regrutovej, ktorých študenti taktiež zaradili medzi sangvinikov. Posledným profesorom, ktorý bol

označený ako sangvinik, je náš šéf, pardon, profesor Palša :D. Večne zaneprázdnený, no veľmi ľudský a zábavný profesor (teda ak máte radi suché vtipy).

Aby tento odsek nebol len samá chvála, musím spomenúť aj ich slabé stránky. Sangvinici vo všeobecnosti neznášajú nudu, takže ľažko znášajú jednotvárnú prácu a opakujúce sa úlohy. Pre niektorých ľudí sa môžu zdať až príliš energetickí a veselí, občas dokonca až otravní. No žiadne z týchto negatívov neprevyšuje ich pozitíva. V populácii tvoria približne jednu tretinu ľudí, takže obrovské zastúpenie u našich profesorov je opodstatnené.

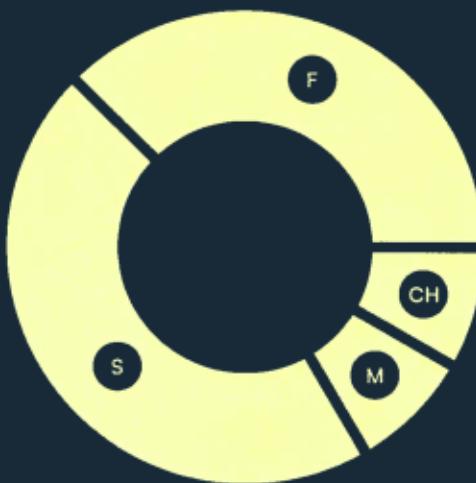
FLEGMATICI

Posledným typom osobnosti, ktorý má veľké zastúpenie medzi našimi profesormi je flegmatik. O flegmatikoch je známe, že sú to pokojní, vyrovnaní a veľmi tolerantní ľudia. Máločo ich vyvedie z miery. Sú to ľudia, ktorí akceptujú druhých takých, akí sú. K flegmatikom boli zaradené naše jazykárky, profesorky Čandíková, Drabantová a Boháčová, ktoré svojím pokojným a vyrovnaným šarmom spríjemňujú naše spoločné hodiny. Taktiež sem študenti zaradili pani profesorku Hrebíkovú a pani Špesovú. Vraví sa, že v populácii tvoria ženy flegmatičky približne sedem percent. Tento typ osobnosti je vhodný pre vzdelávanie a výchovu mladých, preto sme všetci veľmi šťastní, že si pani profesorky zvolili toto zamestnanie.

Za najväčšieho flegmatika školy bol zvolený pán profesor Pavlovský. Či už ide o organizáciu hodín a poznámok alebo pokojného vysvetľovania problémov, náš pán profesor to zvláda ľavou zadnou. K nemu sa ešte pridajú páni profesori Kuruc a Timočko a pán kaplán Liška. A aké sú ich negatíva? Povedzme, že vo väčšine prípadov ide o netýkavky a ľudí, ktorí mávajú problém so zmenami.

NAŠI UČITELIA V GRAFE

Na výmene v Amerike

Aj najväčší domasedi zaiste nepohrdnú dovolenkou v zahraničí, no 7 mesiacov v Amerike, to si pýta guráž. Bystrík Hrebík, bilingválny štvrták, sa nebál preskúšať si angličtinu cez výmenný program priamo v teréne. Od augusta minulého roka si užíval život vo veľkomeste Fort Wayne v štáte Indiana.

„Na projekt som sa prihlásil cez organizáciu FLEX (Future Leaders Exchange Program), ktorá je sponzorovaná Spojenými štátmi. Prešiel som výberovým konaním, ktoré prebiehalo v troch kolách, dostal som štipendium a v marci som sa už prvýkrát skontaktoval s mojou hostovskou rodinou.“

Slovensko a Amerika sú, samozrejme, v mnohom odlišné a na Bystrika čakalo veľa *culture shockov*. Americký konzumný spôsob života bol jeden z nich – XXL balenia produktov od výmyslu sveta, svetlá zapnuté hodiny aj celý deň, jedlo sa vyhadzuje takmer pravidelne a bez auta sa tam veru nezaobídeš. „Američania chodia autom všade, prišlo im čudné, keď som chcel ísť na prechádzku. Nedovolili mi to, lebo je to vraj veľmi nebezpečné.“

„Z jedla som bol najprv nadšený, jedol som pizzu, hamburgery a hot-dogy skoro každý deň, ale po dvoch týždňoch ma to úplne omrzelo a plakal som za slovenskou kuchyňou!“ Jednou z kulinárskych bizarností sú určite vyprážané jedlá, totižto Američania do oleja dokážu hodniť doslova hocičo: šalát, maslo, zmrzlinu, dokonca aj melón...

Filmy však neklamú, stretneš sa tam s ľuďmi rôznych rás, náboženstiev i kultúr. Sú veľmi otvorení a priateľskí, nudit' sa s nimi nedá. Zábava priam čaká na každom kroku, či už v škole (ponúkajú bohatý výber aktivít, športov, debatné i divadelné kluby, roztieskavanie, atď.), alebo v rušnom meste. Ak prejdeš zopár kilometrov, objavíš aj krásne pláže, šialené lunaparky, rozprávkový Disneyland a mnohé iné. „Túto skvelú skúsenosť výmenného pobytu vrelo odporúčam!“

Sočkári nie sú socky

Roland Budzák

Stredoškolská odborná činnosť je príležitosť. Možnosť vybrať si, čo vás baví, posunúť sa ďalej v určitom smere. Tako to opisujú učitelia, no náš pohľad je trochu iný. Skôr by som to opísal ako nechcenú povinnosť, na ktorej reálne pracujeme najskôr týždeň pred odovzdaním. Najťažšie je vybrať si dobrú tému, z ktorej vám nebude zle, keď to budete robiť a možno vás bude aj baviť. Profesorka Rúrová nám to vravela rok dopredu a samozrejme ju nikto nepočúvol, no od toho sa odvíja celá práca a jej priebeh. Preto som si vybral tému pri ktorej polovica praktickej časti bola vytvorená druhými ľuďmi a zároveň ma bavila. Teória pri mojej práci nebola tak dôležitá, aj tak je väčšinou nudná a málokto ju číta. Kto ešte nepísal SOČku, verte mi, teóriu máte za jeden večer, keď veľmi chcete, tak aj celú SOČku, no stress. Predtým som si tiež myslal, že to celé bude úplný chill a aj bolo.

Moja SOČka spočívala v tvorbe zbierky básní, ktoré mali interpretovať ilustráciou mnou vybrané subjekty z okolia, učitelia, spolužiaci, kamarátov. Niektoré básne som pridal z už napísaných a ostatné som písal postupne. Z nich som pári vybral, od subjektov som na ne dostal ilustrácie, porovnal ich, umenieky sa obohatil a bol spokojný. Hlavným osobným cieľom bolo vytvoriť knihu. Bez SOČky by som sa k tomu nedokopal, takže ďakujem, SOČka. Možno na nej zarobím veľké peniaze a prestanem chodiť do školy.

Negatívne pocity a stres som nemal, pretože som mal super konzultanta (Palšu), ktorý mi vždy pomohol, takže ho vrelo odporúčam terajším druhákom, ktorí už teraz vedia, že budú potrebovať pomocnú ruku, no šetrte ho. Rada nakoniec, ukladajte si word dokument dôsledne a stále, aby ste hodiny roboty nevymazali ako ja, diki. Celkovo SOČku hodnotím 8/10.

Laura Schurdáková

Koniec druhého ročníka: „Ja si tému na SOČ-ku vyberiem ešte cez prázdniny, aby som sa potom nemusela plašiť.“ Dva dni pred nahlasovaním témy: „Asi by už bolo treba niečo vymysliť...“

- 01** Tému si vyberiem v predstihu, neurobím tú istú chybu ako ostatní.
MÝTUS
- 02** Pošleme vám šablónu, podľa ktorej budeťe vedieť, ako čo písat.
(So všetkou úctou k našim slovenčinárom) **MÝTUS ***
- 03** Napísat teoretickú časť nie je nič hrozné.
FAKT
- 04** „Paní profesorka, toto je naozaj posledná otázka ohľadom SOČ-ky...“
MÝTUS
- 05** Odovzdala SOČ-ku je blažený pocit.
FAKT

Hlavným cieľom mojej SOČ-ky bolo vytvoriť aplikáciu o šestnástich typoch osobnosti. Spočiatku som bola nadšená, že konečne viem, čo budem nasledujúce mesiace robiť, ale čím bližšie bol termín odovzdania, tým viac nereálne sa mi to zdalo. Tu by som rada poznamenala; pripravte sa na to, že nie všetko vyjde podľa vašich plánov, preto si vopred pripravte hned niekoľko záložných, aby ste sa nezasekli na jednom mieste. A keďže sa aj mne niektoré veci skomplikovali, z mojej aplikácie sa stala napokon vebová stránka.

**QR KÓD
NA MOJU STRÁNKU**

Aj napriek tomu som so sebou a so svojím výsledkom veľmi spokojná (určite sa na moje dielo pozrite vlastnými očami). No a v momente, keď som dopísala posledné vety mojej stredoškolskej odbornej činnosti (takto to znie fancy), som bola najvďačnejší a najšťastnejší človek na CGSM.

*Našťastie sú naši slovenčinári veľmi ochotní a na všetky otázky nám trpeziivo odpovedali.

Ema Pardusová

SOČ bola pre mňa už od začiatku štúdia na našej škole veľkým postrachom (a myslím, že nielen pre mňa). Ked' som počas týchto letných prázdnin náhodou pomyslela na tretí ročník (bohužiaľ, aj to sa stalo), ktorý ma čakal a ktorého neodmysliteľnou súčasťou bola aj SOČ-ka, až ma triaslo. Písem to bez prikrášlení, tak, ako som to vnímala ja a možno aj väčšina spolužiakov, a tak, ako vám to s najväčšou pravdepodobnosťou žiadny profesor neopíše (ako sa vraví - ked' vtáčka lapajú, pekne mu spievajú :))

Mojím plánom bolo si vybrať tému spojenú s biológiou či zdravotníctvom a presne to sa nevyplnilo. Študent mieni, Pán Boh mení. Nakoniec som sa venovala pedagogike - Kreatívne metódy vyučovania v praxi. Snažila som sa vytvoriť efektívnu vyučovaciu hodinu, ktorá by splňala všetky kritériá, ktoré obsahuje takýto typ hodiny. Nakoniec som ju s pomocou našich dvoch profesoriek realizovala v praxi.

Začiatky bývajú vždy ľahšie a tak to platilo aj pri tejto práci. Najťažšie je rozbehnúť sa a prinútiť sa začať písat'. Verte mi, že ked' prekonáte začiatočnú krízu (teda výber témy a prekonanie vlastnej lenivosti), písanie teórie vám pôjde ľahko a rýchlo.

Praktická časť je sice na písanie o niečo náročnejšia, keďže má väčší rozsah ako teoretická a navyše ju píše sám študent bez použitia odborných materiálov, no ak máte bohaté skúsenosti z jej realizácie v praxi, nemal by to byť pre vás veľký problém. Komplikácie môžu nastáť pri kapitolách ako je úvod, materiál a metodika, závery práce a pod. Úprimne sú to najmenej záživné časti práce, navyše pri písaní úvodu som mala chvíľami pocit, že píšem sloh.

Ked' sa na celú moju skúsenosť so SOČ-kou pozriem s odstupom času, môžem s čistým svedomím uznáť, že sa slová profesorov naplnili. Aj napriek stresu a nevydareným plánom (a možno aj vďaka nim) ma SOČ-ka obohatila o veľa skúseností a vedomostí z danej problematiky. Vďaka tejto práci si nielenže chtiac-nechtiac rozšíriš obzory v téme, ktorá ňa zaujíma, ale aj zistíš kol'ko (zbytočných) zapeklitých výnimiek má slovenčina pri písaní čiarok. Navyše môžeš pri jej písaní aj opekniesť, vďaka dlhším mihalniciam (ktorých rast podporujú slzy).

Na záver Ti, milý študent/milá študentka, držím palce pri písaní SOČ-ky, ak patríš ešte medzi mláďatá tejto školy. Ak už prežívaš jeseň štúdia na našej škole, potom ti gratulujem k zvládnutiu tejto náročnej ale plnohodnotnej výzvy.

Vanesa Smreková

Začalo to seriálov: „Bud' organizovaný s Home Edith, hmm, to znie zaujímavo, idem si to pozrieť.“ Tento seriál je o organizovaní miestnosti v rôznych domácnosťach spoločnosťou The Home Edith, ktorej zakladateľkami sú dlhorocné priateľky Clea Shearer a Joanna Teplin. Cieľom Home Edith je organizovaním vytvoriť systém a poriadok. Veľmi ma to zaujalo, ved' okrem toho, že mať zorganizovanú domácnosť je efektívne a praktické, je to aj veľmi príjemné pre oči.

Veľmi som to chcela skúsiť, ale nevedela som sa k tomu dokopat'. Neskôr však prišla „skúška“ všetkých tretiakov: práce SOČ. Samozrejme som nevedela, akú tému si vyberiem. (Ved' na to je čas nie?) Chcela som niečo nové a zábavné.

Organizovanie
- prakticne
- organizovanie
- verus
- minimalizmus

Orga
dom
v

Raz sa nás pani profesorka Čandíková pýtala na tému práce SOČ. Veľa spolužiakov už malo nejakú predstavu, ale ja som stále nevedela, čo si vyberiem. Avšak ako som „musela“ počúvať ostatných, mala som konečne čas intenzívne premýšľať nad téhou, (odporúčam) a spomenula som si na seriál. Nápad bol pekný, ale ako ho zrealizovať. Veľmi som sa bála, či nájdem knihy pre teoretickú časť, ale aj ako zrealizujem praktickú časť. Vedela som, že budem organizovať, ale nevedela som, či mám zorganizovať jednu miestnosť vo viacerých domácnostiach alebo viac miestností v jednej dománosti. Možno aj oboje, len aby to vyhovovalo rozsahu SOČ.

Nakoniec som aj po konzultácii SOČ s pani profesorku Labantovou organizovala štyri miestnosti. Na počudovanie sme to trafili celkom presne. Štyri miestnosti boli akurát pre praktickú časť práce SOČ.

PÁR MOJICH NAJOBLÚBENEJŠÍCH TRIKOV

Organizéry

Pri organizovaní je dôležité, aby mala každá vec svoje miesto. Pri menších predmetoch je najlepšie použiť rôzne boxy a nádoby. Prieľadné či farebné, najdôležitejšie je, aby sa dali umyť, ak ich použijete na niečo tekuté.

Papierové tašky ako koše na bielizeň

My sme viacpočetná rodina, čo znamená aj veľa bielizne rôznych farieb. Triedenie bielizne pred praním je zdĺhavé, a preto sme použili papierové tašky, ktoré sú teraz veľkou súčasťou našich životov a každý ich má doma veľa. Každá taška má svoju farbu, ktorú sme označili farebným papierom, aby to bolo jasné aj pre ostatných. Kto bielizeň donesie, rovno ju aj roztriedi.

Nálepky

Pri označení organizérov som používala nálepky, ktoré som si vyrabila sama doma. Stačí si kúpiť papier na nálepky vhodný do tlačiarne a nálepky navrhnuť. Odporúčam stránku Canva, ktorá sa okrem nálepiek dá použiť aj na príspevky na Instagram a veľa iných vecí. Najradšej tam používam font Grand Hotel, keďže ten obsahuje aj písmená so slovenskou diakritikou. Nálepky zobrazujú kategóriu, v ktorej sa nachádzajú predmety. Výhodou je, že ak si do organizérov s nálepkami dáte ovocie a zeleninu, nádobu už nepoužijete na nič iné a donúti vás to kúpiť tú zdravú vec, ktorá chýba, čo pomáha zdravému stravovaniu.

Dúhová metóda

Je systém ukladania predmetov podľa farebného spektra dúhy. Táto metóda je použiteľná na čokol'vek, z čoho máte veľa kusov rôznych farieb, napr. knihy. My sme ju použili na oblečenie. Pri ukladaní predmetov podľa dúhy si mozog automaticky ukladá, kde sú umiestnené jednotlivé predmety, pretože vzorec dúhy už dobre pozná. Je to najlepšia metóda pre deti. Navyše, vyzerá to úžasne.

Organizovanie domácnosti rieši stále väčší a väčší problém: hromadenie. Veci hromadíme, pretože nemáme prehľad o tom, čo vlastníme. Pri organizovanej domácnosti má každá vec svoje miesto, kde ju nájde hodikto. Na začiatku je náročné udržať miestnosť organizovanú, ale po čase si na to zvyknete a bude to pre vás veľmi nápomocné. Touto prácou SOČ sme chceli pomôcť aj ostatným domácnostiam na Slovensku.

ORGANIZOVANIE S VANES

Ak vás táto téma zaujala,
môžete si pozrieť moje videá o
tejto problematike na youtube:
[Organizovanie s Vanes](#)

God save The Queen!

Tieto slová, symbolizujúce nielen hymnu Spojeného kráľovstva, ale aj modlitbu, sa tiahnu už sedemdesiat rokov s najdlhšie vládnucou panovníčkou Spojeného kráľovstva – Alžbetou II. Všetci ju veľmi dobre poznáme, teda aspoň jej verejné vystupovanie, vždy dokonale zladený outfit, vrelý úsmev a slová, ktoré neraz znamenajú prienik do jej vnútorného sveta a súkromia. Alžbeta II. je britskou panovníčkou už neuveriteľných sedemdesiat rokov a rok 2022 sa nesie v duchu osláv jej platinového jubilea.

Začnime však príbeh jej panovania od samého počiatku. Predstavte si, že máte dvadsať päť rokov, ste dcérou kráľa a ako právoplatný dedič trónu ho zastupujete na zahraničnej ceste. Presne takto začína príbeh panovania vtedy ešte len princeznej Alžbety. Začiatkom roka 1952 odišla spoločne so svojím manželom, princom Philipom, do Kene, kde zastupovala svojho chorého otca, kráľa Juraja VI. 6. februára 1952 však

kráľ predčasne zomiera na svojom panstve v Sandringhame a Alžbeta sa stáva panovníčkou jednej z namocnejších monarchií vtedajšieho sveta. Šestnásť mesiacov po smrti otca sa koná veľkolepá korunovácia vo Westminsterskom opätku, kde je Alžbeta II. korunovaná za kráľovnú a hlavu Anglikánskej cirkvi.

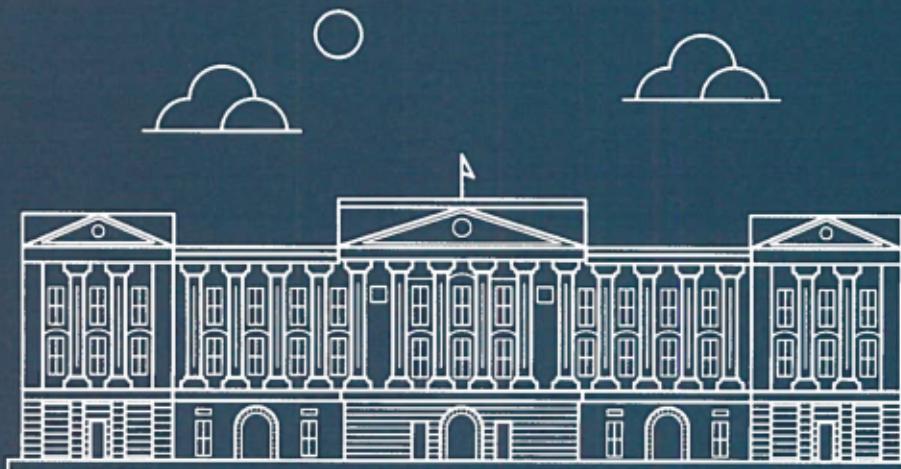

Odo dňa nástupu na trón ubehlo už viac ako sedemdesiat rokov, za ten čas prežilo Jej Veličenstvo dobré i zlé chvíle. Neraz sa práve ona musela stať akýmsi mediátorom medzi spoločnosťou a korunou, svojou pokorou a húževnatostou ukázala, že poslaním a prácou panovníka, či člena kráľovskej rodiny nie je byť populárny vo svetle reflektorov, ich základným poslaním je služba vlasti, ľudu, spolkom, charitám a cirkvi.

Za svoj dlhý život zažila Alžbeta II. štrnásť premiérov Spojeného kráľovstva, šesť pápežov a nekonečné množstvo audiencií, prežila chvíle, ktoré bytostne ohrozili korunu ako napríklad tragická smrť princeznej Diany v roku 1997.

Aj napriek ťažkým úskaliam a skúškam zostala Alžbeta II. najdlhšie vládnucou panovníčkou vo svojej vlasti, ľudia dodnes prizierajú na korunu ako na súčasť ústavného systému, ktorá zaručuje stabilitu, lojalitu a úspešnú reprezentáciu.

Projekt Erasmus+ na našom gymnáziu

Naše gymnázium je aktuálne zapojené do dvoch projektov v rámci medzinárodného výmenného programu Erasmus+. Oba projekty, UNESCO Culture ambassadors, Cultural Heritage Beyond Borders, spája podobná téma a ich zámerom je upriamiť pozornosť na kultúrne dedičstvo. Študenti sú spolupracujú s rovesníkmi z Holandska, Španielska, Litvy, Portugalska, Maďarska a Turecka.

Minulý rok z dôvodu pandémie sa mobility do zahraničia nemohli uskutočniť, a tak sa aspoň projektové aktivity realizovali online. Tento rok sme však dostali možnosť odcestovať do krajín ako Holandsko a Portugalsko na konci októbra a začiatkom novembra. Študenti, ktorí sa zúčastnili týchto mobilít, si odniesli veľa zážitkov, no hlavne nabrali nové skúsenosti.

LUCIA ABRAHAMOVSKÁ

Nazvala by som to kultúrny šok, ale samozrejme v tom najlepšom slova zmysle. Ten týždeň to vyzeralo, akoby sa tam všetci len usmievali, tancovali a boli vždy v dobrej nálade. Všetko sa to odvíja od ľudí, u ktorých ste ubytovaní a od kolektívu, do ktorého prídeťte. Spolu s mojou spolužiačkou sme teda bývali v jednom dome šiesti a aj pes. Veľmi milé stvorenie, ktoré nám však neraz ocikalo veci a veľakrát sme sa s ním necítili

komfortne hlavne kvôli jeho agresii. Zo všetkého sme však vždy vyviazli živé aj zdravé a teraz na všetko s dobrým pocitom spomíname. Spoznali sme tam veľa rôznych nových ľudí a nových priateľov, s ktorými sme do teraz v kontakte. Ani by som nepovedala, že sa dá toľko dobrých vecí a zážitkov zažiť v jeden týždeň a každému naozaj prajem zažiť iné zvyky a kultúru.

EMA PAVLINSKÁ

Na týždeň v Portugalsku nikdy nezabudnem. Bolo super, hlavne teraz počas pandémie uniknúť do úplne iného sveta. Aj keď vobec o to nešlo, celý týždeň sme sa cítili ako stredobod pozornosti. Portugalci sú veľmi pohostinní a milí ľudia a pekne nás privítali a cítili sme, akoby nás chceli naozaj spoznať. Čo ma prekvapilo, bolo, že veľmi málo ľudí vie rozprávať po anglicky.

Hovoriť vedeli len tí, ktorí boli s nami zapojení v projekte. Porozprávať sa však chceli aj ostatní, a tak si vždy našli nejakého prekladateľa. Páči sa mi aj akí sú Portugalci a hlavne tí z Guimaraes hrdí. Chceli nám ukázať to najlepšie, od krásnych miest až po futbal, z ktorého spravili nezabudnuteľný zážitok vďaka atmosfére, ktorú vytvorili.

LUCIA TOMKOVÁ

V novembri som mala príležitosť zúčastniť sa na projekte Erasmus+, z ktorého som sa vrátila s úžasnými zážitkami. Bývala som v černošskej rodine iného vierovyznania. Táto rodina bola súčasťou neúplná, no o to viac sme si užívali spoločne strávený čas ako babské trio. Boli veľmi pohostinné, dokonca mi izbu, v ktorej som spala, premaľovali na moju najobľúbenejšiu farbu. Po večeroch vždy panovala dobrá nálada sprevádzaná smiechom a chutnou tradičnou holandskou večerou.

Spoločný čas sme trávili pozeraním filmov a v jeden deň sme boli hrať golf. Študentka, ktorá ma ubytovala, sa volala Jeeva. Aj napriek veľkému vekovému rozdielu sme si sadli veľmi dobre. Som im za všetko veľmi vdáčná. Okrem školy, v ktorej sme sa každý deň stretávali, som mala možnosť navštíviť aj prácu Jeevinej mamky. Je učiteľka angličtiny pre dospelých imigrantov. V jej práci som bola dvakrát a stretla som tam veľa milých ľudí rôznych národností.

Čas strávený v Holandsku bol pre mňa ako útek z reality. Dievča Navya, u ktorej som bývala, bola pôvodom zo Srí Lanky s hinduistickým vierovyznaním, a tak som si pochutnala aj na indickej kuchyni, ktorá bola vynikajúca. Ona a jej rodičia boli naozaj láskaví. Domčeky z červených tehál v meste Almere, v ktorom sme boli ubytovaní, boli ako z rozprávky. Nehovoriac o veľkom Amsterdame plnom

vodných kanálov a ľudí jazdiacich rýchlo na bicykloch, ktoré boli na každom kroku. Ihned' som si zamilovala atmosféru tohto mesta. Záverečný ceremoniál s predstavením tancov zúčastnených krajín som si užila na maximum. Ani by mi nenapadlo, aký krásny môže byť turecký tanec v slovenskom kroji. Projekt Erasmus+ si vždy budem spájať s novými ľuďmi, kultúrou a aj s dobrodružstvom.

Ako študenti bojujú so stresom

Počas dňa prežíva každý z nás rôzne emócie a pocity. Radosť a smiech sú vždy vítané. No ako pristupujeme k stresu?

Najradšej by sme sa ho zbavili. Ale ako? Študenti nášho gymnázia sa podielili so svojimi skúsenosťami s nepríjemným nepriateľom - **stresom**.

Študenti pocitujú najčastejšie stres v momente, keď majú byť hodnotení alebo sa majú postaviť pred viacero ľudí. Ústne odpovede, prezentácie, testy a hlavne náhodné dokážu hodnotu krvného tlaku naozaj zvýšiť. Prejavy stresu sa vyskytujú u každého inak, no zvyčajne sú to rozklepané ruky, trasl'avý hlas, bolest' brucha a hlavy alebo zvláštny pocit na hrudi, ktorý vyjadruje, že srdce by najradšej opustilo hrud'. U niektorých sa prejavuje taktiež hmkaním si melódie alebo prechádzaním sa po miestnosti.

Číslo na tlakomeri je ľahké zvýšiť, ale ako ho znížiť je problém každého študenta. No predsa si každý z nás našiel taktiku boja proti tomuto nepriateľovi. Možno sa ho naším trikom nezbavíme, no na chvíľu to zníži už spomínané číslo. Dominike, ako aj väčšine študentov, pomáha pravidelné dýchanie. Hlboký nádych na štyri sekundy a výdych na šesť'. Keby ste už mali dosť počítania, lebo vás čaká test z matematiky, tak ďalšia pomoc prichádza v diskusii so spolužiakom, kde hľadáme sympatiu a útechu. Ako sám Ján povedal: „Pýtam sa ostatných, či tiež majú stres. Keď je ich odpoveď kladná, tak ma to upokojí, že nie som sám, kto má stres.“ Ak ste náhodou introvert a komunikácia nie je vaša šálka kávy, tak je tu poistka, ktorú využíva Lucia. „Snažím sa na hodiny lepšie pripraviť, aby som prišla pripravená.“ Môže nastať aj to, že si spomeniete na všetky povinnosti, ktorým budete ešte len čeliť z čoho vznikne veľká kopa nepokoja, ktorú Jano dokáže hravo zmenšiť. „Ak mám viac po sebe idúcich dní, kedy budem zažívať nejaké stresové situácie tak myslím iba na tú, ktorá ma čaká najskôr.“

Je vôbec stres užitočný pri našom štúdiu? Andrea si myslí, že stres sa vždy spája so školou: „Ako mladí nemáme veľa iných akcií a povinností, kde by sme mohli byť vystresovaní.“ Pre mnohých je to možno pocit, ktorý by najradšej vôbec necítili. Laura však našla aj benefity stresu v motivácii k učeniu sa. „Stres nie je až tak relevantný ako mentalita a snaha žiakov. No ak tieto „vlastnosti“ chýbajú, učitelia sú nútene ich nahraditi „stresovými situáciami“, aby „motivovali“/donútili študentov k práci.“ Možno má tento nepríjemný pocit predsa len zmysel a miesto v našom vzdelávaní, hoci boj s ním je niekedy ľažký a u každého iný.

Čo zaujíma mladých

Veľa študentov hľadá po príchode domov spôsob, ako sa odpútať od školy, domáčich úloh a stresu. Myšlienka na to, čo všetko nás čaká, čo musíme splniť a čo sa od nás očakáva, je pre mnohých desivá a niektorým zabráňuje splniť aj tie najjednoduchšie úlohy. A práve útek do „iného sveta“

je pre mnohých to správne riešenie. Knihy, PC hry alebo internet sú na to priam stvorené. Iní si volia alternatívu v podobe športu, stretávania sa s priateľmi, počúvania hudby. Ak to nepreháňame a trávime v našej „malej bubble“ rozumný čas, naša produktivita sa môže zvýšiť.

Zaujímavým faktom je aj to, že mnoho mladých sa práve kvôli stresu, úzkosti, nervozite alebo pocitu depresie zaujíma o mentálne zdravie. Športy, knihy, hudbu - to všetko malí aj generácie pred nami. No vďaka internetu a neustálemu prúdu informácií sме jedni z prvých, ktorí o našom mentálnom stave hľadajú informácie už v tak mladom veku. Štatistiky ukazujú, že okolo 13% žiakov má problémy s mentálnym zdravím a psychológia sa stáva jedným z najpopulárnejších odborov.

A nesmieme zabudnúť ani na to, že vďaka moderným technológiám dnes už môžeme hľadať ľudí so spoločnými záujmami nielen v našom okolí, ale po celom svete. Ak sa nám niečo páči, je prirodzené, že sa o to chceme podeliť s ostatnými. Diskusie o obľúbených filmoch, spevákoch, hrách... Je príjemné vedieť, že niekam patrime a že to, čo obdivujeme, obdivujú aj iní.

Samozrejme, s príchodom internetu prišli aj negatíva. Športovanie a trávenie času von išlo do úzadia. Ešte stále je veľa mladých, ktorí majú radi beh alebo športové hry, no sledovanie seriálu je jednoducho pohodlnnejšie. Občas sa musíme prinútiť ísiť von a zabehať si. Iba tak udržíme náš volný čas v rovnováhe. Je jasné, že toto je jedna z vecí, s ktorou predošlé generácie nemuseli súperiť. No čo už, asi to je daň za objavenie sveta technológie.

Múzička

KATARÍNA CHMELIAROVÁ

00:14

sukulenty v črepníkoch s mesačnou polevou
stále sa čudujem
prečo ľudia nechodia von v noci
ked' na črepníky lejem mesačnú polevu

dala by som si jahodový nanuk
keby sme sa túlali vonku
ten chrumkavý
s bieločokoládovou náplňou
ved' vieš ktorý myslím
a prečo nechodíme von my?

napriek tomu
som nám vd'ačná
uvolňujeme miesto sukulentom
nefunkčným
ochuteným bielou čokoládou
hlboko pod mesačnou polevou

KATARÍNA CHMELIAROVÁ
MYDLOM

umývaním štetcov umývam
hlboko
dôkladne pravidelne
pokojne (nie vždy)
vyprosujem im schopnosť zbaviť sa
držať v sebe len to čo musí ostat'

ANONYM

domov či pasca
strháva to každý kúsok látky
priateľom je aj únosca
no ked' vidiš úsmev matky
rany sa zahoja
život je bez boja
našiel si kľúč od hlavnej kladky

ANONYM

princezná nie no šaty krásne
na bál príde a všetci jej skladajú básne
to čo hľadá nájde
no čas nadíde a slnko zájde
stratí svoju istotu a ego
bolest' v srdci ako ked' vkročíš na lego
beží preč pred sebou uteká
počuje ako na ňu niečo kričí z ďaleka
záchranca ? rytier ? nie
tieň za ňou dobehol a prestalo bodanie
našla seba
zistila, že nič jej netreba
povedala sebe áno
a začal nový deň, ráno

ROLAND BUDZÁK

Symfónia hlasov,
pobláznila všetkých bláznov.
Tvorené považujú za ruiny,
ničené oslavujú pre krásu,
vädnúc kvet je bujný,
preň tak kreujú vázu,
tak jemnú až bohovia žasnú
nad pometeným to ľudom,
čo hanobiť ráčia perfekciu,
dlaňami nasiaknutými krvou,
všech stvorení čo ju vie roníť,
na tomto svete.

ROLAND BUDZÁK

Zachytávam t'a dlaňami,
abys mi nezišla z myse,
ved' takto to človek zvykne.
Už neverne verní iba,
zdajú sa byť ľudia,
tak osamote tu blúdia,
aj ked' spolu mohli by
nájsť cestu tam,
kde predtým,
nemohla by byť.
Ťažko to znášame, stvorenia,
čo pred's všetko vedia.
V dobe kde iba loža sa zdiel'a,
nijak srdce, to zdiera.

Život plný prekvapení

(nasledujúce príbehy a postavy sú inšpirované skutočnými udalosťami, nemusia byť skutočné)

Puberta. Obdobie vyrážok, chlpov, škriekavých hlasov, zubných strojčekov, nečakaného rastu, zrasteného obočia, fúzikov a rozbúrených hormónov. Ale to neplatí pre mňa! Práve naplno prežívam pätnásť rok svojho, podľa môjho skromného názoru, úspešného života. Zatial' čo si moji žirafí rovesníci udierajú hlavy o zárubne, ja sa pekne držím pri zemi s mojou skromnou výškou meter šesťdesiat. Tvár mám hladkú ako povrch

mesiaca a čo sa týka mutovania, to ma zd'aleka obchádza celý môj život. A som za to rád! Podľa môjho, úprimne neskresleného a skromného úsudku, mám nádherný hlas. A nechcem znieť ako Tarzan pri každom mojom slove. Prosto a jednoducho, som so sebou spokojný. Lenže nadmerná hladina empatie v krvi mojich priateľov je príčinou mnohých, pre mňa neprijemných situácií.

„Vieš, ja by som bol na tvojom mieste dosť naštvaný.“ To ma zarazilo.
„Mal by som byť na niekoho naštvaný?“
„Ne, ne. Len...že...mňa by dosť...iritovalo keby som bol...taký...no...nízky.“
Rozkašľal som sa. Horúca čokoláda sa mi rozbehla do nosa a hrudia. Trocha z nej pristalo aj na stole. Ked' som sa konečne nadýchol, zistil som, že hluk z okolitých stolov sa pretavil na cintorínske ticho. Sedel som so sklonenou hlavou ako zbitý pes. Čakal som s malou dušičkou, kedy sa tento trápny okamih skončí. Nič také sa ale nedialo. Namiesto toho sa spoza stola za mnou ozval tichý, perličkový chichot. K tomu chichotu sa pridal ďalší a ďalší, až sa z chichotu stal rehot. Rehot, ktorý stále rástol a širi sa jedálňou.

No, neboli úplne najlepší nápad vtedy chodiť do jedálne. Áno, ja som tam nemusel ísiť. Vlastne, v jedálni som neboli ani nepamäťám. A to všetko kvôli tým alergiám.

„Budeme musieť výrazne obmedziť twoju stravu.“

Doktorka si poopravila okuliare. Mama sa pomrvila na stoličke.

Len ja som nezaujato upieral zrak ku dlážke a kopal nohami do vzduchu. Nudil som sa.

„Rozumieš, čo to znamená?“

Jasné že som nerozumel. Mal som desať rokov.

Doktorka zdielala môj názor.

„Nemôžeš zemiaky, ryžu, múku, orechy, sóju, paradajky a kiwi. Na všetko máš silné alergie.“

Doktorka ale zabudla vysvetliť, že nesmiem jest' ani jedlá, ktoré všetky tieto veci obsahujú. A tak sa stalo, že hned' deň potom som si výdatne pochutnal na zemiakových plackách. A dva dni po návštive doktorky som zo zdravotných dôvodov vynechal školu. Život je plný prekvapení. A tým aj žijem.

„A je tu ešte niečo.“

Babka sa doširoka usmiala, čím odhalila všetky svoje krivé zuby. Nebola to žiadna sláva, ale stále lepšie, než dedko. Ten už nemal žiadne.

„Povedz, čo by si chcel k meninám?“

„Akým meninám?“

„Tvojím, zlatko.“

„Á...kedy mám meniny?“

„Zajtra.“

„Čo ti pare!“

Babka vypleštila oči. Jej úsmev zmizol.

„Ó...jem...sorry.“

Skočil som ku nástennému kalendáru. Nikdy som nechápal, prečo sa volá nástenný. U nás furt ležal na dlážke a u babky na stole. Prstom som prechádzal po riadkoch.

„Osemnásteho, devätnásteho, dvadsiateho, dvadsiateho prvého! No just! Dvadsiateho prvého septembra dvetisícdvadsaťjeden!“

Ach, ten život! Ozaj plný prekvapení!

Nekradnite! Nikdy! Ja som kradol. Raz. Dvakrát. Teda trikrát. Asi. Každopádne, aj napriek tomu ako zlý a nezodpovedný som v minulosti bol. Musím uznáť, že podľa môjho skromného názoru som bol setsakra dobrý zlodej! A jarmok bola príležitosť pre môj talent ako vyšitá.

„Zdrhaj!“

Sára sa rozbehla cez trávnik. Nie najlepšia voľba. Mala tam sice priestor na rozbeh, ale mohli ju ľahšie chytiť. Ja som zvolil útek skrz dav. Vždy som bol nízky. A teraz som to mohol plnohodnotne uplatniť. Kízaľ som sa pomedzi medzery v preľudnenom priestore. Bezhlavosom prchal z miesta činu. Prečo som to robil? Na tom jarmoku ma beztak nič nezaujímal. Lenže Sáru hej. Slisl! Malý, slizký...sliz. Tomu hovoríme mrhanie talentom. Obzrel som sa. Vysoký, plešatý chlap sa mi stratal z dohl'adu. Srdce mi bilo v krku a do hlavy sa mi zabodávali tisíce ihiel. Rýchlym krokom som sa vydal po Peše.

Neuveriteľne upokojujúci, mechanický zvuk kľúča otáčajúceho sa v zámke na stotinu absolútne naplnil moju myseľ. Dvere sa rozleteli. Celú stenu ukončil elegantný náraz kľúčky o stenu. Vbehli sme do prázdnego bytu. Preskočili sme ceremóniu vyzúvania a rovno sme sa uvelebili v obývačke na gauči.

„To bolo tesné.“

Vzdychol som.

„Hej. Skoro ma chytil.“

Sára sa hrdo vystrela.

„Teba?“

„Hej. Držal ma za ruku ale kusla som ho. A potom kopla.“

„Trepeš.“

„Netrepem.“

„Máš ten sliz?“

„Mhm.“

„De?“

„Tu.“

Vytiahla z vrecka malú, lesklú, zelenú tekutinu, ktorá sa z nevysvetliteľných dôvodov neroztieklá.

„Počula som, že tieto sú nezničiteľné.“

„Fakt?“

„Hej. Jeden ho prešiel autom a nič sa mu nestalo.“

„Autu?“

„Slizu!“

„Trepeš.“

„Nel! Aha šak ti ukážem.“

Skôr, než som stihol hocičo podniknúť, otvorila okno a vyhodila tú mazľavú vec von.

Vykukli sme ponad parapetu. Na chodníku doslova svietila obrovská, zelená škvRNA.

„Ty si riadne blbá.“

Sára ticho upierala žalostný pohľad na chodník pod nami.

Mrhanie talentom! Čisté mrhanie.

„Mám rád tých, ktorí robia veci navyše.“

Či už cvičíte na telesnej alebo sa ulievate, určite poznáte nášho pána profesora Timočka. Pán profesor chodí oblečený v športovom a je to sympatický mladý muž. Vo svojom voľnom čase sa dokonca venuje rybárčeniu. Prezradil nám napríklad, ako sa mu darilo na škole a niečo o prvých láskach (clickbait).

ŠKOLA

Ktorého profesora ste mali najradšej?

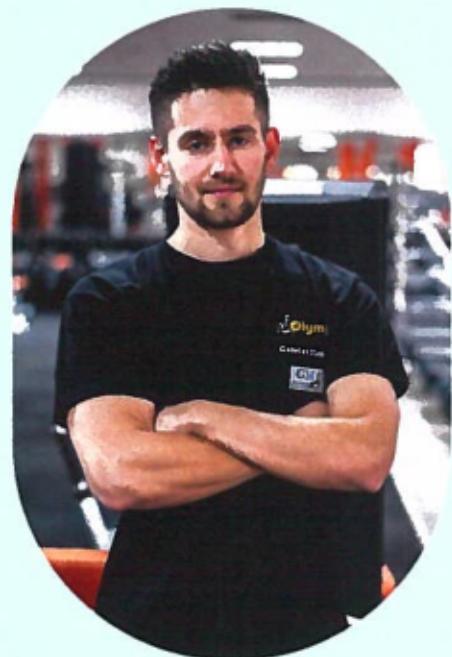
Janka Palšu. Bol to môj triedny a bol pre mňa najväčším vzorom.

Aký bol Váš najväčší prúser na škole?

Na kočape som z balkóna nechtiac pokvapkal nejaké káble. Káble skratovali a v celom hoteli nešla elektrina.

Aké zážitky máte z Vašej triedy?

Pre mňa bol zážitok už len byť v tej triede. Na každej prestávke sa žilo, nie ako teraz, že niekedy neviem, či je prestávka alebo hodina, všetci pozerajú do mobilných telefónov.

Ako vyzeralo obyčajne Vaše vysvedčenie?

Taký lepší priemer. Boli aj trojky a raz dokonca štvorka.

A ako vyzeralo Vaše najhoršie vysvedčenie?

Z matiky štyri. Ale to som už vedel, čo chcem v živote robiť a taktiež som vedel, že matematiku na vysokej škole už mať nebudem, preto som ju vypustil.

ŠPORT

Kedy ste sa začali aktívne venovať športu?

Od malička. Ale teraz sa venujem skôr takej odbornejšej a teoretickej stránke cvičenia.

Boli ste niekedy na kulturistickej súťaži?

Nie, ani som po tom netúžil.

Aký je váš oblúbený cvik?

Chôdza. Nie je taký cvik, ktorý by som považoval za oblúbený. Chôdza je podľa mňa najprirodzenejší "cvik" pre človeka a v spojení s nádherou prírody človeku prináša všetko, čo potrebuje po psychickej aj fyzickej stránke.

Vaše osobné rekordy?

Na drep som dal 140 kg, 26 zhybov a bench press 115kg.

Prečo ste začali otužovať?

Hlavne kvôli psychickej stránke, lepšie sa dá zvládnuť stres a telo má lepšiu imunitu.

Odkiaľ beriete poznatky o stravovaní?

Bol som na školeniach a študujem filozofiu rôznych autorov. Školenia napríklad v Prahe, Bratislave,...

Viete varíť?

Čaj uvarím v pohode. Nebaví ma tri hodiny varíť, aby som to mohol za dvadsať minút zjest'. Radšej si za dobré jedlo zaplatím.

Vážite si jedlo a počítate kalórie?

Určite nie. Mám to skôr v oku a viem, čo s čím môžem skombinovať a v akom množstve.

PRÁCA NA CGSM**Aký to bol pocit, keď sa z vašich profesorov stali vaši kolegovia, myslíte si, že vás prijali do svojho kolektívu?**

Stále mám ešte trochu problém brat' ich ako kolegov a tykať si s nimi. Ale je to super pocit, keď máte ľudí, ktorí vás najprv vedú a teraz ste na rovnakej strane a beriete si od nich rady. Neviem, ako to je v iných kolektívoch, ale myslím, že rovnako. Veľmi som sa tešíl na tento kolektív. Cítim sa tu dobre.

Aká nálada panuje v zborovni v rôznych situáciách?

Prekvapivo je tam veľmi dobrá nálada. Niekedy záleží od situácie. Ak je na to dôvod, tak je nálada pochmúrnejšia. No nikdy nie je zlá, práve naopak, väčšinou prevláda veľmi pozitívna nálada.

Ako vnímate študentov nášho gymnázia čo sa týka športu?

Ide to rapídne dole, ide to celosvetovo dole a bojím sa, že to hore už nikdy nepôjde.

OSOBNÉ

Viete tancovať?

Som tanečné drevo.

Máte oblúbený film alebo seriál?

Seriály vôbec nepozerám, ale môj oblúbený film je určite Čistá duša.

Máte radi akčné filmy alebo skôr tie s hľbkou?

Ked' si mám pozrieť akčný film, tak jedine so sestrou, tá ich pozerá často. Sám by som si nepozrel taký film. Filmy pozerám veľmi málo, možno raz za tri mesiace. Ked' už si ale z vlastnej iniciatívy nejaký pozriem, musí mi určite niečo dať.

Na koľko bodov ste napísali skúšky z autoškoly?

Na začiatku nám školiteľ povedal, že sme jeho najhoršia skupina, akú kedy mal, pretože sme chodili za školu, vystrájali sme a tak nejak sa nám ani nechcelo. Nakoniec sme všetci napísali test na plný počet a aj jazdu sme dali všetci na prvý krát.

Akú ste urobili najväčšiu životnú chybu?

Málo času som venoval učeniu sa jazykov.

Máte nejaké životné motto?

Nemám žiadne životné motto skôr viac takých princípov a zásad. Ale som zástancom toho, že človek by mal žiť v súlade s prírodou a nemal by sa stat' otrokom modernej techniky.

Ako ste požiadali o ruku svoju snúbenicu?

Pôvodne som to mal naplánované na Vianoce, no tesne pred tým sme sa pohádali :D. Nakoniec to teda bolo na jej narodeninovej oslave, na Silvestra, v kruhu celej rodiny.

Tipy, ako sa psychicky nezrútiť

Dnešná doba nepraje slabochom, ľudom, ktorí sa zrútia po prvej prekážke či všade vidia neprajnosť osudu. Preto mám pre vás pári tipov, ako sa zbaviť tejto nálepky a stať sa psychicky odolným a silným človekom.

#1 Neži v minulosti

Prečo strácať čas snívaním, čo bolo a spomínaním si na to, čo si povedal alebo urobil zle či dobre? Samozrejme, na minulosť netreba zabúdať. Pouč sa z nej a vychutnávaj si každý moment z prítomnosti tak, aby si to neskôr neľutoval. „**Veľmi krátke a nepokojný je život tých, ktorí zabúdajú na minulosť, nedabajú o prítomnosť a boja sa budúcnosťi.**“ – Seneca

#2 Nestrácaj čas lútovaním sa

Ak sa chceš stať mentálne silnou osobnosťou, nemôžeš sa topiť v sebaľútosti kvôli tomu, čo sa v tvojom živote deje, alebo ako sa k tebe ostatní správajú. Začni preberať zodpovednosť za svoje činy a pochop, že život nie je jednoduchý. „**Ľudia lúujú, ako zle využili čas, ktorý je už za nimi, ale to ich nepriviedie k tomu, aby lepšie využili čas, ktorý im k životu ostáva.**“ - Jean de La Bruyere

#3 Nenechaj sa ovládať

Nedávaj ostatným možnosť prevziať nad tebou kontrolu alebo ťa ovládať. Uvedom si, že iba ty dokážeš ovplyvniť tvoju budúkosť. Porad' sa s ľuďmi, no konečné rozhodnutie nech je tvoje.

#4 Nikomu nezávidí úspech

Závist' je prejavom bezcennosti ducha. To, že je niekto lepší neznamená, že mu máš závidieť'. Stačí, že mu dás svoj obdiv a inšpiruješ sa. Uč sa od úspešných a ty sám sa staň objektom závisti. „**Najväčšia závist' vzniká proti tým, ktorí vlastnou silou vzlietli, a tak unikli zo spoločnej kľetky.**“ -Francesco Petrarca

#5 Neboj sa zmeny

Snažíš sa vyhnúť zmene, pretože sa momentálne cítisť pohodlne a máš strach, že ti to naruší tvoj pokoj a znova si budeš musieť na niečo zvykať? Je ľažké si to priznať, no je to nemožné. Zmeny patria k životu a dávajú ti príležitosť žiť naplno a stať sa lepším človekom. „**Nemajte strach zo zmen, na to je život príliš krátky**“ -Mikail Nejms

#6 Nesnaž sa všetkým vyhovieť

Schopnosť povedať nie by mala byť základnou výbavou každého človeka. Ver mi, je to oslobodzujúce. Pomôž vždy, keď môžeš, no keď to je na úkor teba a tvojich potrieb, je načasť povedať nie.

#7 Nemaj pocit, že ti svet niečo dlží

Ak niečo robíš preto, aby sa ti to vrátilo, budeš často sklamaný. Snaž sa konáť nezištné a možno budeš príjemne prekvapený. Za to, že si dobrý človek, ti buchtu v bufete nepredajú. „**Dobrý človek cíti, že každú hodinu šťastia musí nebesiam vynahradíť tvrdou a nezištnou prácou pre dobro niekoho iného.**“ - George Bernard Shaw

To, čo má na tvoj život najväčší vplyv, si TY. TY si vo svojom živote *main character*, tak sa zbav okov svojej myслe, že tak, aby si bol/a na seba o 50 rokov hrdý/á a neflákaj to, lebo na to máš.

Celebrity Quiz

Rozhovory s profesormi nás neprekvapia. Robili ste si o nich už ale niekedy kvíz? Exkluzívne vám prinášame jeden o našom **pánovi riaditeľovi** (to je ten, ktorý nosí čokoládky). Tí mladší, ktorí o ňom vedia len málo, sa majú možnosť niečo dozvedieť, a tí, ktorí ho už dobre poznajú, si môžu otestovať svoje vedomosti.

1. Kto bol jeho obľúbeným učiteľom a prečo?

- A mama p. prof. Labantovej – urobila učenie zaujímavým
- B učiteľka z 1. roč. ZŠ – bol do nej zamilovaný...
- C učiteľov nikdy nemal rád

2. Čo bolo cool, keď bol dieťaťom, ale už nie je? (nepamätam, odpovedám na roky mladosti... ☺)

- A mikrovlnka
- B prenosný prehrávač na audiokazety - walkman
- C dlhé vlasy vzadu u chlapcov

3. Aká je najšialenejšia vec, akú kedy urobil?

- A liezol cez kúpelňové okienko do domu, lebo nemal kľúč a chcel stihnuť jednu akciu
- B liezol po balkónoch na 1. poschodie v noci o druhej priviazať dievčaťu „máj“
- C skočil bungee jumping

4. Ako ho ľudia zvyčajne oslovujú?

- A Paľo
- B Maroš
- C neoslovujú, boja sa ho

5. Na čo je hrdý, že to v živote dosiahol?

- A svoje deti, rodina – to je jeho hlavné poslanie
- B práca, vzdelanie
- C ešte toho chce dosiahnuť viac

6. Aké jedlo mu najviac chutilo v zahraničí?

- A prasacie líčka
- B slimáky
- C kravské prsty

7. Koľko mal frajeriek? (počítá sa, ak bolo aspoň vodenie za ruky a vrátane manželky)

- A 1, boli aj iné spoznávania, chodenia, ale bez držania za ruky...
- B 4
- C ani jednu, oženil sa len z povinnosti

5. A   6. A   7. A
1. A, B   2. B, C   3. A, B   4. B

ODPOVEDE

Hlášky

Po dlhej dobe opäť prinášame milovanú rubriku všetkých študentov a učiteľov, pre ktorú má každý v srdiečku špeciálne miesto – vtipné výroky. Vychutnajte si tieto poklady a ich zdroje nikdy nevyhľadávajte.

„Pán Boh Vám to oplatí na Vašich det'och.“ – DRABANTOVÁ

„Taký typický anticyklonálny deň.“ – PAVLOVSKÝ

„Thank you very mucha.“ – GNEBUS

„Rozmaznaný aristokrat, ktorý nevedel, čo so sebou.“ – DRABANTOVÁ

HREBÍKOVÁ: „Aké iné zdroje ste použili?“

D.R.: „Google prehliadač.“

Reštaurórov (reštaurátorov) – H.M.

Pručne pruhované (priečne) – E.K.

Na hodine slovenčiny: Príklad nesprávnej argumentácie:

„Ty vemeno lenivél“ – J.P.

„Ja sa nemám čas ani psychický zrútiť lebo prídem domov a musím sa učiť.“ – E.S.

„You should have picken.“ – H.M., ktorý rád vymýšľa nové gramatické pravidlá

„Ked' sa začneš dusiť na obede, všetci vedia, že sa ti nezatvorila hrtanová príchlopka.“ – LIMÁNEKOVÁ

ČANDÍKOVÁ: „Prečo je filharmónia s mäkkým i?“

E.K.: „Lebo aj pedofil je s mäkkým.“

„Oddnes sa ľudstvo delí na dve generácie; generácia tých, ktorí používali Wikipédiu a generácia tých, ktorí používali Čaháky-referáty.“ – L.S.

„Všetko so všetkým kapče“ – **COMPEĽOVÁ**

Prváci (minuloroční) sú na stanovačke a s veľkou pravdepodobnosťou bude búrka:

LENKA: „Nebojte sa, nebude búrka, lebo som sa pomodlila tri strelné modlitby.“ Vtom sa zjaví na oblohe veľký blesk a za ním počut' veľký hrmot.

MARTIN: „Dajako si sa netrafila.“

Situácia: Štyri hodiny ráno, vonku leje ako z krhly, unavení prváci, ktorí vyšli z premočených stanov počas ich stanovačky stoja pod prístreškom a

LENKA sa zboku nahne k Eme, ktorá má pri sebe gitaru a povie: „Teraz si mala začať hrať Titanic.“

PÁN KAPLÁN JANEČKO: „Ja to tu už nedávam, Ježišu. Pomoc!“

AKURATNÁ: „Ema, povedz nejakú vetu.“

EMA: „I wanna go home.“

VŠETCI: *smiech*

AKURATNÁ: *napíše na tabuľu "Ema said that....* „Doplňte, skúste...“

EMA: „Ema said that she wanted to go home.“

AKURATNÁ: „Dobre, nebud'me negatívni *napíše na tabuľu Ema said that she wanted to study.*

Ema (mysliac si, že ju nikto nepočuje): „Heeeeej, ale to som nepovedala, to nie je reported speech potom.“

VŠETCI: *smiech*

GNEBUS: „Viete, funkcia je niečo ako manželstvo...“

7 vyučovacích hodín neskôr

„...A preto sú funkcie taká náročná téma.“

Martin, ktorý nemá zapnutú kameru na online hodine nemčiny.

POĽANČÍKOVÁ: „Martin, zapni si kameru! Mám ísť vedľa do izby?“

Druháci píšu test z nemčiny a v tom vo dverách stojí

BRAŇO: „Z čoho píšu test?“

SOLOTRUKOVÁ: „Z nemčiny.“

BRAŇO *urobí rukou znak kríža*: „Boh s vami.“

GNEBUS, hľadajúc študentov na matematickú sút'až medzi prvákmi:

„Viete, potrebujem mladú krv. Nie žeby som bol krvavá Bátorička 2, ale najväčšie špičky mi odchádzajú.“

PALŠA: „Vy máte takú výhodu, že si môžete prečítať Hamleta v origináli. Pre mňa je to mission impossible.“

Gnebus vysvetľuje interný humor medzi ním a seminaristami; seminaristi sú preňho kocky a zvyšok študentov iba dvojrozmerné útvary.

K.CH.: „Tak ja som potom iba nejaký bod.“

ČANDÍKOVÁ: „Ked' si na maturite vytiahneš otázku o medzivojnovom období v literatúre a budeš musieť odpovedať, ako Emil Boleslav Lukáč vnímal lásku...?“

K.CH.: „Tak nezmaturujem.“

Experience the cold

Jólanótt
SKÁLD

Yfirborð
SIGUR RÓS

ked' použiješ "eventuálne"
namiesto "za určitých okolností"

Prvák snažiaci sa
pochopiť prečo riaditeľa
všetci volajú Maroš:

DJ na školskej
zábane be like:

chlapci lišili dole kopcom

a kde-tož' junácka slovač
– úpätnatou ponížnou
dolinou kračúc domov
poberali sa

